

Salmonová Blanka, *Dvorská láska ve vrcholném a pozdním středověku*
Diplomová práce, FFUK, Ústav světových dějin, 2011, s.67

Autorka předložené diplomové práce se rozhodla zabývat dvorskou láskou, typicky středověkým jevem, a zpracovat jej na základě analýzy artušovských románů. Ve své studii sleduje zrod tohoto fenoménu, jeho podoby a proměny, vedle snahy postihnout pojetí autorů vybraných dobových literárních děl nezapomíná ani na vývoj chápání této problematiky u novodobých historiků, z aspektu zpracovávaného tématu sleduje i v současnosti velmi aktuální otázky postavení žen ve společnosti. Za zvláště zdařilý považuji rozbor pojmu dvorská láska, doplněný srovnáním cizoložného vztahu Tristana a Izoldy na jedné straně a Lancelota a Guenevry na druhé straně.

Na práci je třeba ocenit především její logicky vystavěný syžet a obsahovou stránku. Autorka prokázala, že se dobře seznámila se sledovanou problematikou, dokáže si stanovit úkoly a klást otázky, její řešení jsou podložena odkazy na odbornou literaturu. Tady však poněkud postrádám rozlišení závěrů, které jsou jejími vlastními myšlenkami.

Práce je napsaná velmi kultivovaným stylem i jazykem, je dobře čtivá. Salmonová tak nepochybně projevila velké literární ambice, měla by však mít více na paměti, že píše kvalifikační historickou práci, a že některé její slovní obraty či vyjádření patří spíše do krásné literatury než do odborného slohu, což je patrné především v té části textu, kde pojednává o lásce jako o hře.

Po odborné stránce nemám k práci zásadnější výtky. Snad jen tu, že předložený text je na diplomovou práci neúměrně krátký a že Salmonová měla dost času i prostoru na to, aby nabídla text přinejmenším o deset stránek delší. Možnosti se jí nabízejí například v rozboru použité literatury, který je opravdu nadmíru stručný a v podstatě není rozbohem, ale pouhým seznamem použitých publikací. Přitom sdělení, že tři autoři „*ačkoliv se v jistých otázkách názorově rozcházejí, představují poněkud netradiční pohled na vybranou problematiku*“ (s.8), přímo vybízí k obsáhlejšímu rozvedení této v podstatě nic neříkající informace.

Následující drobné poznámky jsou spíše podnětem k diskusi. Domnívám se, že Janu z Arku není možné řadit mezi paní a dívky, které „*významně přispěly svou pomocí víře či samotnému papežskému stolci*.“ (s.52) Souhlasit nemohu ani s příliš kategorickým tvrzením, že s počátky systematického vzdělávání se v raném středověku setkáváme v „*téměř výhradně ženských*“ kláštřích. (s.37) Během obhajoby by autorka měla také vysvětlit, co chápe pod pojmem „*keltské národy*.“ (s.13)

Navzdory nesporné obsahové kvalitě předkládané diplomové práce, musím autorce vytknout zjevnou laxnost, týkající se formální úpravy a gramatiky, která zbytečně snižuje solidní úroveň jejího textu.

Po formální stránce Salmonová na několika místech odkazuje na názory autorů, aniž by uvedla příslušný bibliografický údaj (viz například Le Goff, s.27 a 41, Otis-Courová, s.24 a 27, Iwanczak, s.18, Habart, s.21 nebo DUBY s.55). Jinde naopak odkazuje na encyklopedie, například Vlčkové *Encyklopedii keltské mytologie*, což by snad bylo možné připustit, ale citaci podle

internetové wikipedie (s.12), tvořené náhodnými autory, považují v odborném textu za skutečně nevhodnou. Autorka příliš často odkazuje na to, co bylo nebo bude napsáno, což považují za zbytečné. Při citaci jednotlivých publikací nebývá zvykem uvádět pokaždé celý bibliografický údaj. Stránka se označuje jako -s.-, nikoliv -S.- to pouze v němčině.

Z jazykového hlediska by bylo třeba napravit následující pochybení: doplnit chybějící interpunkci (autorka většinou neodděluje volný přístavek), nebo naopak odstranit tu, která přebývá; odstranit chyby v psaní velkých písmen na počátku slov (Artušovská tematika, Válka růží, Stoletá válka); sjednotit psaní -s- a -z- (fantasijní, filosofie x kurtoazie, mechanismus); sjednotit označení století (století jedenácté x 11. století); odstranit chybné pády, které znesnadňují chápání textu (s.12, s.59 nebo s.61); mnohokrát použitou předložku skrze nahradit vhodnějším výrazem. Časté řazení přívlastku shodného za podstatné jméno působí poněkud archaicky.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem doporučuji práci Blanky Salmonové k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako

Praha, 30. května 2011

doc. PhDr. Dana Picková, CSc.